

at argumentere, som de ønsker og vil for et ja. Det må jo de partier om. Men det er det her omsiggribende misbrug af embedsmændene og de økonomiske midler i statsapparatet, som kritiseres.

Og det er jo ikke bare denne her pjece, som økonomiministeren går op og prøver at forklare os om, det er jo også andre pjecer. Det sprøjter ud med pjecer fra regeringsapparatet, der fortæller om denne her såkaldte danske euro, vi lige pludselig skal have i stedet for bare den euro, det handler om.

Og der er jo massevis af japropaganda i de her pjecer. Og derfor synes jeg, at Socialdemokratiet burde tage sådan nogle spørgsmål her langt mere alvorligt frem for at forsøge at affeje dem med, at det er, fordi vi ikke ønsker en debat om andre ting end formen. Jo, det gør vi, og jeg kommer tilbage til det i min ordførertale, men nu håber jeg, vi får nogle klare svar fra den socialdemokratiske ordfører på de spørgsmål, der er stillet.

(Kort bemærkning).

Claus Larsen-Jensen (S):

Til hr. Kim Behnkes første bemærkning: Jeg har ikke sagt noget om, at man ikke kan stole på Ivar Nørgaard. Jeg har sagt, at vi er uenige med ham i hans analyse, og argumenterede for det, og sådan er det. Det er noget andet end at stole på. Vi er uenige i analysen; vi mener, han tager fejl.

Og også til hr. Kim Behnke: Sagen er jo, at Frihed 2000 og hr. Kim Behnke bare ønsker et EU, der i virkeligheden kun består af det indre marked og ikke meget mere. Er det ikke rigtigt? – jeg må ikke stille spørgsmål!

Og når jeg hører den diskussion om folkepension: Jeg har her i hånden en annonce fra JuniBevægelsen, »Mere union? Nej tak. Vil du have din helt private folkepension? Det vil ud-sætte det danske velfærdssamfund for et enormt pres, og vi vil få private folkepensionsordninger.« Det er ikke fra den her kampagne. Det er fra 1998 om Amsterdamtraktaten. Sådan har det lydt siden 1972. Prøv lige at se, hvad vi har kunnet lave på det sociale område uden problemer.

Så må jeg udskyde mit svar til hr. Knud Erik Hansen. Jeg skal nok give det, men jeg har ikke mere tid nu.

(Kort bemærkning).

Ole Sohn (SF):

Forud for debatten i 1992 fik vi de samme argumenter om, at hvis vi ikke sagde ja, ville det betyde øget arbejdsløshed, så ville det betyde død og ulykke en lang række steder.

Jeg vil gerne spørge den socialdemokratiske ordfører: Hvad er der sket med beskæftigelsen i Danmark siden 1992, hvor Danmark sagde nej til at deltage i Den Økonomiske og Monetære Union? Det er det ene spørgsmål.

Det andet er: Vi får at vide, at hvis vi siger nej den her gang, vil der komme en lille rentestigning med det til følge, at arbejdsløsheden vil stige i Danmark. Næste spørgsmål er så: Hvor meget er arbejdsløsheden steget i Euroland som følge af den rentestigning, der har været i inde-værende år som følge af den faldende eurokurs?

Det tredje spørgsmål omhandler det informative med den pjece, der er sendt rundt af regeringen. Der mangler i hvert fald for mig at se to faktuelle oplysninger. Den ene er, at jeg har en interesse i som borger at vide, hvordan euro-mønterne og sedlerne ser ud, og ikke bare den danske model. Jeg går ud fra, at der er 14 forskellige modeller. Jeg vil også gerne se, hvordan den spanske og den tyske ser ud, for de er jo også gangbare i Danmark. Og det tredje er: Har regeringen fået tilsagn fra Den Danske Bank om, at de vil forære vekselsgebyret til borgerne, eller lægger de blot afgiften på et andet sted?

(Kort bemærkning).

Frank Aaen (EL):

Hr. Claus Larsen-Jensen kunne ikke fatte Ivar Nørgaards frygt for, at øget harmonisering vil give et pres på skatterne og dermed på vores velfærd.

Det er mit indtryk ude fra landet fra de utallige møder, der kører, at vælgerne godt kan fatte det, godt kan indse, at når Danmark har en helt anderledes opbygning af sin velfærd end de øvrige EU-lande – vi har en solidarisk finansiering via skatterne, hvor de andre er baseret på forsikringsordninger og arbejdsmarkedsordninger – og hvis vi skal harmonisere mere, så kommer det til at gå ud over vores skattefinansiering af velfærden.

Og jeg vil gerne bede hr. Claus Larsen-Jensen bekræfte, om det ikke er korrekt, at den danske velfærdsmodel på det punkt, nemlig det, der hedder den solidariske finansiering, er fuld-